

[Sigsgaard.]

spørgsmål, fordi der nok er udsigt til, at partiet snart kan få lov til at vise i praksis, om man mener nogen af alle de ting, man siger nu, men som man ikke selv praktiserede, da man havde regeringsmagten.

Der er stillet visse andre ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, og jeg skal kommentere nogle ganske enkelte.

Finansministeren har stillet en række forslag, der går ud på besparelser inden for socialstyrelsens område. Det drejer sig bl. a. om en række institutioner, børnehjem osv., hvis påbegyndelse bliver udskudt eller forsinket. Hvis man ser efter, hvad baggrunden egentlig er for det, så står der kun, at projekteringsarbejdet er blevet forsinket, eller at byggearbejdet er blevet forsinket. Andet står der ikke. Det er mange millioner kroner, det drejer sig om. Jeg har såmænd ikke talt det sammen, men det er ganske store beløb. Man får simpelt hen ingen forklaring. Jeg ved ikke, om finansudvalget har fået en forklaring, det kan da godt ske, men det har i hvert fald ikke skrevet noget om det i sin tillægsbetænkning.

Jeg betragter disse besparelser som udslag af den almindelige opbremsning af den offentlige aktivitet. Nu er det så populært at råbe på offentlige besparelser; og at der kunne rationaliseres langt mere, end det hidtil er sket inden for statens område, er klart. Men de besparelser, der faktisk foretages, rammer alt for tit de svage og de forsvarede. Gennem ændringsforslagene uden for tillægsbetænkningen nr. 8-11 bremses der op for visse udbygninger inden for åndssvageforsorgen og af børne- og ungdomshjemmene. Derfor vil jeg spørge: hvad ligner det egentlig at skære ned netop her, når vi ved, hvor elendige forholdene er? Det er jo ikke ved en naturkatastrofe eller en naturs tilskikkelse, at projekteringen er blevet forsinket eller igangsættelsen forsinket. Det er selvfølgelig et led i en bevidst politik. Vil man udbygge disse institutioner, bliver de udbygget, det er klart, men det er altså det, man ikke vil, i hvert fald ikke i det tempo, der er brug for. Vi vil stemme imod disse ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen. Vi har nøjedes med at begære afstemning om nr. 8, dermed tilkendegiver vi holdningen til dem alle 4.

Hr. Poul Dams ændringsforslag om hjem-

meværnet og politisk propaganda for statens penge kan vi stemme for. Man skal nok bare ikke nære illusioner om, at regeringen kan bringes til at standse den ensidige propaganda. F. eks. er det meget nødvendigt for regeringen nu at propagandere ensidigt for fællesmarkedet gennem forskellige regeringsorganer og, som jeg har nævnt, gennem Europabevægelsen; ellers er der slet ingen chance for at få Danmark presset ind i dette fællesmarked.

Så er der ændringsforslag fra socialdemokratiet og SF om 5 mill. kr. til befrielsesbevægelserne. VS har de sidste 2 år foreslået millionbeløb, beskedne millionbeløb, til befrielsesbevægelserne i Afrika. Socialdemokratiet og SF har ikke villet være med, men nu kommer de pludselig selv med forslag; nu går de pludselig ind for det, de ikke før gik ind for, presset af VS og af deres egne medlemmer. Det er udmærket, så behøver VS ikke længere at stille forslag, men kan stemme for socialdemokratiets og SFs forslag, selv om vi synes — vi har overvejet at stille underændringsforslag til dette ændringsforslag fra S og SF — at de 5 mill. kr. er et beskedent beløb, og vi synes også, at hjælpen burde være ubunden, sådan at befrielsesbevægelserne selv kunne tage stilling til, hvad pengene skulle bruges til. Jeg vil i øvrigt gerne stille et spørgsmål til forslagsstillerne. De taler om støtte til befrielsesbevægelserne. Gælder det også befrielsesbevægelserne i Sydvietnam og Laos f. eks.? Nu bliver forslaget desværre ikke vedtaget her i dag, men der kommer jo en dag efter denne, så det kan vel realiseres inden så forfærdelig længe, og derfor er det praktisk at vide klar besked.

Må jeg sige, at når S og SF kun vil støtte humanitært, fristes man næsten til at betegne det som lidt hyklerisk. Befrielsesbevægelserne har brug for medicin, tæpper osv., men de har da også brug for penge til våben. Vil man ikke indrømme det fra socialdemokratiets og SFs side? Jeg mener, de burde have penge, så de selv kunne købe det, de har brug for. Det er nemlig sådan, at på en anden måde er Danmark nok med til at skabe grundlag for våben til folk, der kæmper rundt omkring. Danmark har jo medansvar for de våben, der går til portugisernes kamp imod befrielsesbevægelserne i de portugisiske kolonier f. eks., men det er